

maal. Spørgsmaalet om, hvorvidt disse Reformforanstaltninger ere ønskelige eller ikke, hvorvidt de kunne betale sig eller ikke, er Noget for sig. Man venter ikke af Forsvarsforanstaltningerne, at de skulle kunne betale sig. Den ærede Ordfører sagde overfor Toldreformen, at nu havde det vist sig, at Høire gennem sine Repræsentanter havde udtalt fuldstændig Ligealbidighed overfor, hvad de tidligere selv havde forlangt. De havde beklaget sig over Wisnepolitikken; men nu da der blev gjort Tilbud, vilde de ikke. Derom skal jeg ikke nærmere udtale mig, da Sagen ikke foreligger, den vil jo komme til at foreligge. Jeg skal kun sige, at det er fuldstændig urigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde. Der har aldrig fra den Side, som jeg har den Ære at tilhøre, været forelagt Forslag som det, der her er indbragt ved privat Initiativ. Det har tværtimod altid været bekjæmpet fra vor Side. Den ærede Ordfører udtalte eller kom til at udtale, at det, man maatte forlange, var Toldfrihed for Naaelementer for derved at fremme den økonomiske Udvikling her i Landet; men det har netop Mindretallet foreslaaet, og det kunde næsten se ud, som om den ærede Ordfører kun havde læst Referatet i „Berlingske Tidende“, hvor man netop havde udeladt Pointen i Mindretallets Betænkning. Hvad nu angaar den økonomiske Reform, som nu foreslaas med Hensyn til Eshjerg og til Dparbejdelsen af Gjedferrouten, er der blevet dvælet vidtløftigt derved, og jeg skal indskrænke mig til saa Bemærkninger. Ved Eshjerg er Forholdet jo saaledes, at det er en subventioneret Linie. Hvorvidt dette er nødvendigt eller ei, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men Et er vist, og det er, at er der nogen Fart, som føres med stor Beføstning, saa er det Eshjergarten, hvortil Staten maa give saa overordentlig store Tilskud. Den foregaaer omtrent med tomme Skibe, og Tirsdagskøbet har sjælden noget Gods at seile med. Naar der klages over Smaating, som Isaffjølingen o. s. v., saa skal jeg lade det ligge. Det er Klager, som fremkomme overalt ved hvilken som helst Route og hvilken som helst Trafik. Men naar man kommer ind paa Spørgsmaalet om Fragter, naar det ønskes, at man skal føre og seile gratis, er det klart, at det kan kun ske, naar Staten overtager Farten. Den ærede sidste Taler viste, hvor langt vi ere komne i den Henseende. Hvis vi skulde af Jernbanerne m. v. have en Indtægt, som svarede til de økonomiske Offre, som ere gjorte, maatte vi have 5—6 Millioner i Indtægt; men Indtægterne ere gaaede ned under 1 Mil-

lion, og nu vil man gaa hyderligere frem ad denne Vej og begynde ikke blot paa Landjorden, men ogsaa paa Havet paa at befordre for mindre Fragter og tilsidt vel aldeles gratis, eller ogsaa, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde, saaledes, at man fordrede Tilskud fra de øvrige Landsdele; men det er dog Noget, som jeg synes, man skulde betænke sig paa, da det er et aldeles nyt Skridt, der her foreslaas. Naar den ærede Ordfører raillerede over, at den høitærede Minister ikke ønsker at komme paa Havet, men kun vil have sin Dampfærge, saa ligger det jo i en Misforstaaelse af Grændsen for de forskjellige Opgaver. Dampfærgen kan jo kun bruges mellem to Forbindelsespunkter, hvor man har Jernbaneforbindelse paa begge Sider, og Forholdene ved Eshjerg ere jo helt andre. Der er der, som den høitærede Minister fuldstændig rigtigt sagde, Tale om en merkantil Transport paa Havet, der kan gaa snart til en, snart til en anden By, og hvor der er ganske andre Hensyn at tage end overfor en Dampfærge, der jo er et Transportmiddel fra en Station til en anden, og naar man nu vil give det Udseende af — hvad vistnok den ærede Ordfører vilde, om jeg forstod ham rigtigt — at man skulde gaa en anden Vej, end man ellers følger i disse Forhold, fordi der er et monopoliseret Dampskibsselskab, som forsjømmer denne Route, fordi det har andre Interesser at varetage, særlig Kjøbenhavnske Interesser, som det søgte at fremme paa denne Routes Beføstning, saa vil jeg aldeles bestride, at der finder nogen saadan Begunstigelse Sted af Kjøbenhavn. Efter de Erfaringer, som foreligge, og efter vore Fragttarver, som Enhver kan studere, skjøndt de ikke altid ere tilstrækkeligt oplysende, er dette klart nok. Man kan ogsaa høre deres Mening, som affende Barer, og man vil alle Begne fra faae at høre, at der ikke er Tvivl om, at det er med overordentlig stort Maadehold, den store Magt benyttes, som ligger i det forenede Dampskibsselskabs Hænder; thi det, at man, selv med store Offre, søger at trække saa Meget som muligt fra Sverig herover, tror jeg ikke, at man kan bebrejde dette Selskab. Jeg staar for Resten her ikke som Advokat for dette Selskab, men jeg har kun villet bestride, at man skulde kunne gennemføre Noget, som der i Virkeligheden ikke er Grund til at gennemføre, ved at komme med Beskyldninger mod dette Selskab. Det er sikkert nok, at man fra den vestlige Side af Sjælland og fra Fyn, naar der skal sendes Kvæg til Newcastle, foretrækker — det